

انقلاب مخملی

پایان مسالمت‌آمیز کمونیسم در چکسلواکی

The Velvet Revolution

A Peaceful End to Communism in Czechoslovakia

Vision and Motivation

By the second half of the 1980s, the political atmosphere in the Soviet Union and its satellite states was more relaxed than it had been in previous decades, due to Mikhail Gorbachev's introduction of new two new governmental policies: Glasnost, a government effort to make the country's governance transparent and open to debate, and Perestroika, the restructuring of the Soviet political and economic system. Many historians cite the introduction of these two policies as a catalyst for many of the nonviolent democratic revolutions that erupted in Soviet-bloc countries.¹

Czechoslovakia's Communist Party took efforts to prevent Gorbachev's reforms from being enacted at home, where an autocratic political system prevailed, government dissent was not tolerated, and political activists were

بینش و انگیزه

فضای سیاسی اتحاد شوروی و دولت‌های اقماری آن تا نیمه دوم دهه ۱۹۸۰، آرام‌تر از دهه‌های پیشین بود. علت این امر طرح دو سیاست تازه حکومتی، به نام گلاسنوست یا تلاش حکومت برای شفافیت و بحث آزاد و پرستوریکا یا بازسازی نظام سیاسی و اقتصادی در اتحاد شوروی بود. بسیاری از مورخان، این دو سیاست را کاتالیزوری برای بروز بسیاری از انقلاب‌های دموکراتیک غیرخشونت‌آمیز در کشورهای بلوک شرق می‌دانند.^۱

حزب کمونیست چکسلواکی، تلاش‌هایی برای جلوگیری از اعمال اصلاحات گورباچف در این کشور صورت داد. در این کشور یک نظام سیاسی یک‌ه‌تاز حاکم بود که مخالفت را تحمل نمی‌کرد. در این نظام، فعالان سیاسی تا نیمه دوم دهه هشتاد به سختی مورد مجازات واقع می‌شدند.^۲ حکومت کمونیستی از طریق تصفیه افراد مظنون به مخالفت و اعضای خانواده آنها، کنترل

punished harshly through the second half of the 1980s.² Through purges of suspected dissidents and their family members, the Communist government established tight control over its citizens. The Communist Party of Czechoslovakia continued to carry out these policies in the aftermath of the fall of the Berlin Wall and the subsequent democratic transition of other Soviet-bloc countries such as Poland and Hungary. These politically repressive conditions, combined with the collapse of the Soviet Union, inspired the Czechoslovaks to demand change from their government. In the last six weeks of 1989, opposition activists staged what became known as the "Velvet Revolution," to overthrow the Communist government in Czechoslovakia.

Velvet is associated with Czechoslovakia's democratic revolution because it was a peaceful movement ending in compromise, not violence; Havel and his activist movement had a strategic preference for nonviolent action that facilitated the movement's success. While Slovak members of the activist movement referred to the democratic transition as the Gentle Revolution, Havel and his Czech compatriots continue to refer to it as the Velvet Revolution. Some argue that Lou Reed's Velvet Underground catalyzed the adoption of velvet by Czech civic activists, after a rare copy of the band's first record was snuck into Prague in 1968. The Velvet Underground later influenced The Plastic People of the Universe, close friends of Vaclav Havel who were an underground

شدیدی بر شهروندان ایجاد کرده بود. حزب کمونیست چکسلواکی، این سیاست‌ها را پس از سقوط دیوار برلین و گذار دموکراتیک در دیگر کشورهای بلوک شوروی مثل لهستان و مجارستان نیز ادامه داد. این شرایط سیاسی سرکوب‌گرانه همراه با سقوط اتحاد شوروی، چکسلواک‌ها را به تقاضای تغییر حکومت ترغیب کرد. فعالان مخالف در شش هفته پایانی سال ۱۹۸۹، اقداماتی را انجام دادند که به «انقلاب مخملی» برای براندازی حکومت کمونیستی در چکسلواکی مشهور شد.

وجه ارتباط عنوان مخملی با انقلاب دموکراتیک در چکسلواکی، آن است که این حرکت یک جنبش صلح‌آمیز بوده و به مصالحه

و نه خشونت منجر شد. هاول و جنبش سیاسی وی به لحاظ راهبردی، کنش بدون خشونت را ترجیح می‌دادند. این امر موفقیت جنبش را تسهیل کرد. اعضای اسلوواک جنبش سیاسی، به این انقلاب دموکراتیک به عنوان یک انقلاب آرام اشاره داشتند، اما هاول و رفقای چک وی، نام آن را انقلاب مخملی می‌گذاشتند. برخی معتقدند که جنبش زیرزمینی مخملی «لو رید» اتخاذ عنوان مخملی توسط فعالان مدنی چک را پس از ارائه اولین آهنگ نادر این گروه در پراگ در سال ۱۹۶۸ تسهیل کرد. گروه زیرزمینی مخملی بعداً بر گروهی نزدیک به واسلاو هاول به نام «مردم پلاستیکی دنیا» - یک گروه راک زیرزمینی که

rock band that musically embodied Czech's opposition movement from 1968 to 1989.³

Goals and Objectives

The Velvet Revolution began somewhat spontaneously on November 17, 1989, with a student march organized to mark the 50th anniversary of a protestor's death in a student demonstration against the Nazi occupation. However, it quickly turned into an anti-government protest, with students carrying banners and chanting anti-Communist slogans.⁴ Although the student protest was conducted in a peaceful manner, 167 student protestors were hospitalized after being beaten by police.⁵ The demonstration and its accompanying violence inspired workers' unions and other civic groups to organize for a free and democratic Czechoslovakia.⁶

Following the student demonstration, mass protests were held in several cities across Czechoslovakia. Actors and playwrights were prominent within the dissident movement, so theaters became meeting places where activists devised their political strategies and held public discussions.⁷ During a discussion held in a Prague theatre on November 19, a group called the Civic Forum was established as a collection of spokespeople of the democratic movement.⁸ The group demanded "the resignation of the Communist government, the release of prisoners of conscience, and investigations into the November 17 police action."⁹

جنبش مخالفان چک را از ۱۹۶۸ تا ۱۹۸۹ از لحاظ موسیقایی نمایندگی می‌کرد- تاثیر گذاشت.^۳

اهداف و مقاصد

انقلاب مخملی بدون برنامه‌ریزی قبلی در ۱۷ نوامبر ۱۹۸۹، با یک تظاهرات دانشجویی برای بزرگداشت پنجاهمین سال‌مرگ یک تظاهرکننده در تظاهرات دانشجویی علیه اشغال نازی‌ها آغاز شد. اما این تظاهرات به سرعت به یک تظاهرات ضد حکومتی تبدیل شد و دانشجویان به حمل پلاکاردها و سر دادن شعارهای ضد کمونیستی پرداختند.^۴ اعتراضات دانشجویی صلح‌آمیز بود اما ۱۶۷ دانشجو به خاطر ضرب و شتم پلیس به بیمارستان منتقل شدند.^۵ این تظاهرات و خشونت ناشی از آن، الهام‌بخش اتحادیه‌های کارگری و دیگر گروه‌های مدنی برای سازماندهی اعتراضات به سوی یک چکسلواکی آزاد و دموکراتیک بود.^۶

پس از تظاهرات دانشجویی، اعتراضات انبوه در چند شهر چکسلواکی برگزار شد. بازیگران و نمایشنامه‌نویسان در جنبش اعتراضی، نقشی برجسته داشتند و به همین لحاظ سالن‌های تئاتر به محل گردهمایی تبدیل شدند. در این سالن‌ها فعالان سیاسی به شکل دادن راهبردهای سیاسی و بحث آزاد می‌پرداختند.^۷ در طی یکی از این مباحث در یکی از سالن‌های تئاتر پراگ در ۱۹ نوامبر ۱۹۸۹، گروهی به نام «تریون مدنی» شکل گرفت. این گروه، مجموعه‌ای از سخنگویان جنبش دموکراتیک را در خود جای می‌داد.^۸ خواسته‌های این گروه «استعفای دولت کمونیستی، آزادی زندانیان سیاسی و تحقیق در مورد رفتار پلیس در ۱۷ نوامبر» بود.^۹

Leadership

The Civic Forum, the heart of Czechoslovakia's democratic movement, was led by Vaclav Havel. Havel, an author, playwright, and poet, used his talent to craft the movement's messaging, challenging the government in a way that captured the public's confidence and imagination. "I really do inhabit a system in which words are capable of shaking the entire structure of government, where words can prove mightier than ten military divisions," Havel has said.¹⁰ In plays like *The Garden Party*, *The Memorandum*, and *The Interview*, Havel showed the effects of a repressive government bureaucracy on ordinary people and their private lives and relations.¹¹ He had been active during the "Prague Spring" period of liberalization in Czechoslovakia in 1968, when the country's leader, Alexander Dubček, lifted restrictions on freedom of speech and state controls on industry. For a few months, Czechoslovaks were able to openly criticize Soviet rule, travel about the country more freely, and form new political clubs not affiliated with the Communist Party. However, that summer Soviet troops were sent into the country to stop the reforms, causing Havel to speak out against the invasion on Radio Free Czechoslovakia.

رهبری

واسلاو هاول «تریبون مدنی» را به عنوان قلب جنبش دموکراتیک چکسلواکی رهبری می‌کرد. او یک نویسنده، نمایشنامه‌نویس و شاعر بود که از استعداد خود برای شکل دادن پیام جنبش و چالش حکومت به صورتی که اعتماد و تصور مردم را تسخیر کند، بهره گرفت. هاول گفته است: «من حقیقتاً در نظامی زندگی می‌کنم که کلمات توانایی به لرزه درآوردن ساختار حکومت را دارند، جایی که واژه‌ها قدرتی ده برابر تصمیمات نظامی را از خود نشان می‌دهند.»^{۱۰}

هاول در نمایش‌نامه‌هایی چون: «مهمانی در باغ»، «یادداشت» و «مصاحبه»، تأثیرات دیوان‌سالاری حکومت سرکوب‌گر را بر مردم عادی و زندگی و روابط خصوصی آنها به تصویر کشید.^{۱۱} او در دوران «بهار پراگ» یعنی دوره آزادسازی چکسلواکی در سال ۱۹۶۸، فعال بوده است. در آن دوره، الکساندر دوبچک، رهبر کشور، محدودیت بر آزادی بیان و کنترل

دولتی بر صنعت را رفع کرد. چکسلواک‌ها در یک دوره چند ماهه می‌توانستند آزادانه به انتقاد از حکومت شوروی بپردازند، آزادانه‌تر در کشور مسافرت کنند و باشگاه‌های سیاسی غیرمرتبط با حزب کمونیست را تشکیل دهند. اما در آن تابستان، تانک‌های شوروی برای توقف اصلاحات به کشور وارد شدند و هاول را بدانجا کشاندند که علیه تجاوز در رادیو آزاد چکسلواکی،

As a result of his human rights activism, his plays were banned from Czechoslovak theaters, and in 1977, he was sentenced to four and a half years of hard labor.¹²

A strong believer in both liberal democracy and non-violent protest, Havel was also known as one of the founders of Charter 77, a civic initiative created in 1977. This group wrote a manifesto calling on the regime to live up to its international human rights commitments; this prompted the government to imprison its members and ban the Charter 77 document. On November 19, 1989, Havel founded the Civic Forum.¹³ Under his leadership, prominent members of Charter 77 came together with other dissident groups to form the Civic Forum, which was intended to unite the Czechoslovak opposition in order to overthrow the Communist regime. Successfully having orchestrated a series of public demonstrations and strikes over the next three weeks, Havel became the face of the Czech opposition and led the group in talks with the government in early December 1989.

After successful negotiations with the Communist government, Havel was appointed president of Czechoslovakia in 1989, and then elected president in June 1990, holding the office until 2003. For his civic activism and political leadership he has received numerous awards including Liberal International's Prize for Freedom, the Presidential Medal of Freedom, the Philadelphia Medal, the Order of Canada and the International Gandhi Prize. In addition to innumerable awards

سخن بگوید. نمایش‌نامه‌های او به خاطر فعالیت حقوق بشری‌اش از اجرا در تئاترهای چکسلواکی منع شد و خودش در سال ۱۹۷۷، به چهار و نیم سال کار مشقت‌بار محکوم شد.^{۱۲}

واسلاو هاول باور عمیقی به دموکراسی لیبرال و اعتراض غیرخشونت‌آمیز داشت. وی به عنوان یکی از بنیانگذاران منشور ۷۷ شناخته شده است. این منشور یک برنامه اقدام مدنی است که در سال ۱۹۷۷ تهیه شد. گروه منشور ۷۷ بیانیه‌ای نوشت و از رژیم خواست تا به تعهدات حقوق بشری بین‌المللی خود عمل کند. این اقدام باعث شد که حکومت، اعضای گروه را زندانی کرده و انتشار سند ۷۷ را ممنوع سازد. هاول در نوامبر ۱۹۸۹، تریبون مدنی را پایه‌گذاری کرد. اعضای شاخص منشور ۷۷، تحت رهبری وی در کنار گروه‌های مخالف دیگر قرار گرفته و تریبون مدنی را شکل دادند.^{۱۳} هدف از این تریبون متحد کردن مخالفان چکسلواک، برای براندازی رژیم کمونیستی بود. هاول با هماهنگی کردن موفقیت‌آمیز سلسله‌ای از تظاهرات عمومی و اعتصابات در یک دوره سه هفته‌ای، به چهره اصلی مخالفان چک مبدل شده و این گروه را در مذاکرات با دولت در اوایل دسامبر ۱۹۸۹ هدایت کرد.

واسلاو هاول پس از مذاکرات موفقیت‌آمیز با دولت کمونیست در سال ۱۹۸۹، به عنوان رئیس‌جمهور منصوب شد و سپس در ژوئن ۱۹۹۰، به این مقام انتخاب شد و تا سال ۲۰۰۳ این مقام را حفظ کرد. او به خاطر فعالیت مدنی و رهبری سیاسی‌اش جوایز بی‌شماری شامل جایزه بنیاد بین‌المللی لیبرالیسم برای آزادی، مدال آزادی ریاست جمهوری، مدال فیلادلفیا، جایزه سامان کانادا و جایزه بین‌المللی گاندی را دریافت کرده است. هاول علاوه بر جوایز و نشان‌های بی‌شمار،

and distinctions, Havel has become an inspiration to democratic movements across the globe.

Civic Environment

Under the Communist regime, Czechoslovakians were offered little space to express political dissent. The Communist Party successfully persecuted political dissidents before the Velvet Revolution, most notoriously after the Prague Spring of 1968, when hundreds of thousands of Soviet troops invaded Czechoslovakia to put an end to political reforms and strengthen the Party's authority. Even small signs of non-conformity were taken seriously; one man recalls that his grandfather, a university lecturer, was reported to the authorities for referring to his students as "ladies and gentlemen" rather than "comrades."¹⁴

The regime's attempts to place restrictions on free speech, which had been used against Czech opposition groups in the past, failed to muzzle the zeal of Havel and the Civic Forum. During the initial November 17 nonviolent protest, student activists offering flowers to police were brutally beaten; however, the subsequent marches, protests, and strikes that took place in the following week could not be silenced by police brutality. The barrage of nonviolent activism had such a profound effect on the Czechoslovak people, including police and members of internal security institutions, that protests and strikes increasingly grew larger and faced less government repression. Nonviolent

به منبعی الهام‌بخش برای جنبش‌های دموکراتیک در سرتاسر دنیا تبدیل شده است.

فضای مدنی

چکسلواک‌ها زیر سلطه رژیم کمونیست، فضای اندکی برای بیان مخالفت سیاسی خویش در اختیار داشتند. حزب کمونیست، مخالفان سیاسی را پیش از انقلاب مخملی به نحو موفقیت‌آمیزی تحت تعقیب قرار می‌داد. این کار به نحوی بسیار وحشتناک پس از بهار پراگ در سال ۱۹۶۸، پس از تجاوز صدها هزار نیروی نظامی شوروی برای پایان دادن به اصلاحات سیاسی و تقویت اقتدار حزب کمونیست دنبال شد. حتی نشانه‌های کوچک عدم پیروی، جدی گرفته می‌شد؛ آن چنان که مردی به یاد می‌آورد پدر بزرگ وی که استاد دانشگاه بود، به خاطر اشاره به دانشجویان خود به عنوان «مردان و زنان» به جای «رفقا» به مقامات مسئول ارجاع شد.^{۱۴}

تلاش‌های رژیم برای اعمال محدودیت بر آزادی بیان، که علیه گروه‌های مخالف چک در گذشته مورد استفاده واقع شده بود نتوانست استقامت هاول و تریبون مدنی را درهم شکند. در جریان تظاهرات اولیه ۱۷ نوامبر، فعالان دانشجویی به پلیس گل هدیه می‌کردند و در برابر با قساوت مورد ضرب و شتم واقع می‌شدند؛ اما راهپیمایی‌ها، اعتراضات و اعتصابات بعدی در هفته‌های آینده قابل توقف توسط قساوت پلیس نبود. رشته‌ای از فعالیت‌های غیرخشونت‌آمیز تاثیر عمیقی بر مردم چکسلواکی از جمله پلیس و اعضای نهادهای امنیت داخلی گذاشت تا آنجا که اعتراضات و اعتصابات، به نحو فزاینده‌ای بزرگ‌تر و بزرگ‌تر شده و کمتر با سرکوب حکومت مواجه شدند. معترضان بدون خشونت، تحت رهبری هاول و

protestors led by Havel and the Civic Forum catalyzed a significant shift in the civic environment of Czechoslovakia.

Message and Audience

During the first opposition protest of the Velvet Revolution on November 17, student organizers directed their message demanding the government's resignation to both the Czechoslovak people and the government via banners and posters. With the formation of the Civic Forum less than 48 hours later, most university students, theatre employees and actors went on strike instantaneously, yet Havel knew that many more would have to join them in strike in order for the movement to grow and bear fruit. Havel and his cohort agreed to continue pushing for the government to resign; however, in order to bolster national support for his movement, a new message needed to be crafted for the Czech people. Havel, who determined that methods of economic and social noncooperation in the form of strikes would be most effective against the government, sought to organize a general strike for November 27 that would span across Czechoslovakia.

تریون مدنی، تغییر جالب توجهی را در محیط مدنی چکسلواکی ایجاد کردند.

پیام و مخاطب

سازمان‌دهندگان دانشجوی در طی اولین اعتراض انقلاب مخملی در ۱۷ نوامبر، پیام خود به مردم چکسلواکی و حکومت را در پلاکاردها و پوسترها متوجه خواست استعفای حکومت کردند. با شکل‌گیری تریون مدنی در کمتر از ۴۸ ساعت بعد از اولین اعتراضات، اکثر دانشجویان، کارکنان و بازیگران تئاتر بلافاصله اعتصاب کردند اما هاول می‌دانست که افراد بسیار بیشتری باید به اعتصاب پیوندند تا جنبش رشد کرده و میوه دهد. واسلاو هاول و همراهان وی به تداوم فشار به دولت جهت استعفا توافق داشتند؛ اما برای افزایش پشتیبانی ملی برای جنبش، پیام تازه‌ای به مردم چک باید شکل می‌گرفت. هاول که معتقد بود عدم همکاری اجتماعی و اقتصادی به شکل اعتصاب می‌تواند کاراترین عمل علیه حکومت باشد، به دنبال سازماندهی یک اعتصاب در ۲۷ نوامبر ۱۹۸۹، در سرتاسر چکسلواکی بود.

در طی چند روز بعد، هاول و تریون مدنی، تظاهرات انبوهی را در سراسر کشور به راه انداختند. این کار با استفاده از برنامه تریون جهت بیان آزاد عدم رضایت از حکومت و سخن گفتن در مورد اعتصابات عمومی ۲۷ نوامبر انجام شد. ده‌ها هزار نفر در اعتراضات شرکت کرده و فریاد می‌زدند، «در نهایت دارد رخ می‌دهد».^{۱۵}

جنبش دموکراتیک چکسلواکی، بنیاد گسترده‌ای از آگاهی دموکراتیک را به وجود آورد؛ تظاهرات در ۲۵ و ۲۶ نوامبر، جمعیتی حدود ۷۵۰ هزار نفر را به خیابان‌ها کشاند.^{۱۶} تظاهرات روزانه به ملاقات‌هایی میان تریون

During the next several days, Havel and the Civic Forum coordinated mass demonstrations throughout the country, using the platform both to openly express its displeasure with the government and to spread word about the November 27 general strike. Together, tens of thousands gathered in protest, chanting in the streets, "It's finally happening!"¹⁵ The democratic movement in Czechoslovakia built a broad base of democratic consciousness; the demonstrations in Prague on November 25 and 26 drew an estimated crowd of nearly 750,000 people.¹⁶ The daily protests gave way to meetings between the Civic Forum and Prime Minister Ladislav Adamec, in which the Prime Minister personally guaranteed that no violence would be used against Czech citizens.¹⁷

Then, on November 27, a reported 75% of the Czech population participated in a two-hour general strike, showing the mass support that had gathered behind the Civic Forum. The strike, which bolstered the demands put forth by the opposition movement, ended the "popular" phase of the Velvet Revolution as Havel and the Civic Forum successfully showed the Communist regime that the Czech people would no longer obey.

Outreach Activities

Discredited and powerless against the demands of protestors, the Communist Party was pushed into talking with Havel and the Civic Forum, ushering in a new political climate. The Communist Party officially ceded its monopoly on political

مدنی و نخست وزیر، لادیسلاو آدامچ، انجامید. در این ملاقات‌ها، نخست‌وزیر شخصا تضمین داد که هیچ خشونت‌ی علیه شهروندان چک اعمال نخواهد شد.^{۱۷}

سپس در ۲۷ نوامبر ۱۹۸۹ بنا به گزارش‌ها، ۷۵ درصد جمعیت چک در دو اعتصاب عمومی دو ساعته شرکت کرده و حمایت عمومی از تریبون مدنی را به نمایش گذاردند. اعتصاب که تقاضاهای عرضه شده توسط جنبش مخالف را تقویت می‌کرد، به مرحله حضور مردمی انقلاب مخملی پایان داد و هاول و تریبون مدنی با موفقیت به رژیم کمونیست نشان دادند که مردم چک دیگر از آن اطاعت نمی‌کنند.

فعالیت‌های فراگستر

حزب کمونیست که در برابر تقاضاهای معترضان، بی‌اعتبار و ناتوان شده بود به مذاکره با هاول و تریبون مدنی مجبور شد و این امر به فضای سیاسی تازه‌ای دامن زد. در ۲۸ نوامبر سال ۱۹۸۹،

power in Czechoslovakia to allow for multi-party rule on November 28, just one day after the citizens' general strike. On December 10, Communist President Gustav Husak resigned, and on December 29, the Czech Parliament appointed Vaclav Havel to the presidency of a free Czechoslovakia. As the last president of Czechoslovakia and the first of the Czech Republic, Havel helped facilitate the state's historic transition to democracy, marked by free and fair elections in June 1990, the first since 1946. The new government liberalized Czechoslovak law with respect to both politics and the economy, creating an open and free society.

یک روز پس از اعتصاب عمومی شهروندان، حزب کمونیست رسماً از انحصار قدرت سیاسی در چکسلواکی دست کشید تا به حکومت چند حزبی امکان بروز دهد. در ۱۰ دسامبر، رئیس‌جمهور کمونیست، گوستاو هوزاک، استعفا داد و در ۲۹ دسامبر، پارلمان چک، واسلاو هاول را به ریاست جمهوری چکسلواکی آزاد منصوب کرد. هاول به عنوان آخرین رئیس‌جمهور کشور چکسلواکی و اولین رئیس‌جمهور چک پس از تقسیم چکسلواکی به دو کشور چک و اسلواکی، گذار تاریخی دولت به دموکراسی را تسهیل کرده و اولین انتخابات آزاد و منصفانه را در ژوئن ۱۹۹۰ برگزار کرد. دولت جدید، قوانینی مبنی بر آزادی در حوزه سیاست و اقتصاد تصویب کرد و جامعه‌ای باز و آزاد را ایجاد کرد.

Footnotes

پی‌نوشت‌ها

1. "Panic! On the Streets of Prague." Prague Life. 12 Feb 2010.
2. Wheaton, Bernard and Zdenek Kavan. The Velvet Revolution: Czechoslovakia 1988-1991. Colorado: Westview Press, 1992.
3. Ash, Timothy Garton. "Velvet Revolution: The Prospects." New York Review of Books. 3 Dec 2009.
4. "History Online: The 'Velvet Revolution.'" Radio Prague. 1997.
5. Ibid.
6. Wheaton and Kavan.
7. Ibid.
8. "History Online: The 'Velvet Revolution.'" Radio Prague.
9. Ibid.
10. Libresco, Andrea S and Balantic, Jeannette. "Peace Lessons from Around the World." 2006. PDF.
11. Lukes, Steven. "Introduction." The Power of the Powerless. Ed. John Keane. New York: ME Sharpe, Inc, 1990. 11-22. 12.
12. Ibid.
13. "History Online: The 'Velvet Revolution.'" Radio Prague.
14. Etzler, Tomas. "Disarming the Velvet Revolution." CNN. 18 Nov 2009.
15. "Panic! On the Streets of Prague." Prague Life.
16. Ibid.; Apple, R. W. Jr. "Clamor in the East: Millions of Czechoslovaks Increase Pressure on Party with Two-Hour General Strike." New York Times November 28, 1989: A1.
17. "History Online: The 'Velvet Revolution.'" Radio Prague.

Learn More

News and Analysis

Apple, R. W. Jr. "Clamor in the East: Millions of Czechoslovaks Increase Pressure on Party with Two-Hour General Strike." The New York Times 28 Nov 1989: A1.

"Czech Republic (2009)." Freedom House. 2009.

Esfandiari, Golnaz. "Vaclav Havel Urges Iran Student Leaders Not to Lose Hope." Persian Letters. 11 March 2010.

Etzler, Tomas. "Disarming the Velvet Revolution." CNN. 18 Nov 2009.

Glasser, Susan. "The FP Interview: Vaclav Havel." Foreign Policy. 9 Dec 2009.

"Havel Expresses Solidarity With Iranian Demonstrators." Radio Free Europe/Radio Liberty. 15 June 2009.

"History Online: The "Velvet Revolution."" Radio Prague. 1997.

Libresco, Andrea S and Jeannette Blantic. "Peace Lessons from Around the World." 2006. PDF.

Michnik, Adam. "After the Velvet, another Velvet Revolution?" Salon.com. 20 Nov 2008.

"Panic! On the Streets of Prague." Prague Life. 12 Feb 2010.

"Profile of Vaclav Havel." Answers. 12 Feb. 2010.

"Vaclav Havel." Wikipedia. 29 Jan 2010.

"Velvet Revolution." Wikipedia. 9 Feb 2010.

بیشتر بدانید

خبرها و مقاله‌ها

Books

Keane, John (ed). The Power of the Powerless. New York: ME Sharpe, Inc. 1990.

Kukral, Michael Andrew. Prague 1989: Theater of Revolution. New York: Columbia University Press. 1997.

Wheaton, Bernard and Zdenek Kavan. The Velvet Revolution: Czechoslovakia 1988-1991. Colorado: Westview Press, 1992.

کتاب‌ها

Videos

"The Power of the Powerless." YouTube. 22 April 2009.

"The Velvet Revolution." Columbia University. 2006.

ویدئوها